

6481. Enefte Deb. af Finantsloov. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871. 6482

blev endeel forbedret, var der ikke nogen tilstrækkelig Grund til just at fastholde en bestemt anden Maade, hvorpaa disse Penge skulle anvendes. Naar Regjeringen og efter Ytringer, der ere faldne i Landsthinget, ogsaa dette synes at mene, at de bedre kunne gaae ind paa den Tanke, at lade Sorø Academi betale Tilskud til det kongelige Theaters fremfor Tilskudet til Akademiet for de skønne Kunster, saa seer Fleertallet ingen Grund til at gaae mod Regjeringen, saameget mere som Regjeringen synes at sætte en ganske overordentlig, ja, jeg kan sige en ganske mærkbar Vriis paa at faae Forslaget under Nr. 3 vedtaget fremfor Forslaget under Nr. 2. Det lille Forslag, som Udvalget stiller under Nr. 5, forklarer sig selv; det skal jeg ikke nærmere omtale.

Som jeg allerede har bemærket, har Grunden til, at ialfald en stor Deel af Fleertallets Medlemmer har sluttet sig til Regjeringen, været den bestemte Stilling, som Regjeringen har indtaget; det har forekommet os, at Dieblisset var meget uheldigt valgt til at fremtvinge et Ministerfliste. Vi beklage, at Regjeringen har troet at burde stille sig saaledes, som den har stillet sig, men fleet er fleet, og vi have da ikke villet paatage os det Ansvar at fremtvinge et Ministerfliste; det er Fleertallets Mening, det er ialfald min Mening — jeg tør ikke i den Udvikling, jeg nu vil tillade mig at komme med, udtale, at hvert enkelt Medlem af Fleertallet skulde være enigt med mig i, hvad jeg nu vil sige, — men det er min Mening, at det Ministerium, som vi nu have, kan Landet ikke Andet end være i det Hele og Store særdeles vel tilfreds med. Dette Ministerium har i den Tid, hvori det har regjeret Landet, gennemført store og vigtige Reforme i vore indre Forhold. Vi have faaet en ny Landcommunallov og en ny Kjøbstadcommunallov, som vi længe have ventet paa, og som det ikke er lykkedes at gennemføre før just under dette Ministerium. Dette Ministerium har gennemført en Hærslov, som jeg vel veed, at mange ærede Med-

lemmer ikke ere fornøiede med, som jeg vel veed, at Mange, selv om de i og for sig slutte sig til den, dog finde er overmaade dyr, men som dog alligevel er et umaadeligt Fremskridt fremfor, hvad vi havde iforveien, idet vi have faaet en Organisation, som netop er det, vi have manglet i mange. Herrens Tider forinden, og som tillige, naar den ikke i Længden vil vise sig at være for dyr, saa dyr, at den ikke kan bæres, — men det Haab har jeg, at dette ikke vil vise sig, — i ethvert Tilfælde vil ved Indførelsen af den almindelige Vernepligt i dens fulde Udstrækning, som vi heller ikke have havt før, faae en stor Indflydelse paa hele Befolkningens Tænkemaade, paa hele Befolkningens Beredthed til, naar det gjælder, da ogsaa at lade det staae til saalænge som muligt. Dette Ministerium har endelig begyndt, vel ikke fuldført, men dog gjort et Skridt, som der ogsaa længe har været ivrige Bestræbelser for, henimod kirkelige Reforme. Det har gennemført en Valgmængde Lov, som ialfald er en Begyndelse til en Reform; den er ikke af de Love, som jeg personlig vil paatage mig at forsvare, thi jeg er ikke nogen Ven af den, hverken for dens Tilblivelse eller nu, men sikkert gaar den i Retning, som den almindelige Stemning blandt Befolkningen synes at pege hen til. Nu veed jeg vel, at Mange have forundret sig over, at det synes, som om Regjeringen just i kirkelige Sager har vendt om ved at optage den nuværende høitærede Cultusminister i sin Midte. Det er jo muligt, men det turde dog maaskee ogsaa kunne forklares paa en anden Maade. Samtidig med nemlig at Regjeringen gennemførte mod stor Modstand Valgmængde Lov, samtidig gennemførte den ogsaa mod stor Modstand, men fra den modsatte Side, Forslaget om, at der skulde nedsettes en Kirkecommission. Nu er det vel forklarligt, at Ministeriet, saalænge ialfald som Kirkecommissionen arbejdede, vilde have, at de kirkelige Reforme skulde hvile. Det vilde være urimeligt at forlange Andet,